

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนา ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม อาจกล่าวได้อีกมัยหนึ่งว่าการให้การศึกษาแก่ประชากรของประเทศนั้นเป็นการวางรากฐานของการพัฒนาทั้งหมด ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา เพราะเป็นการเตรียมคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีสมรรถภาพในการปฏิบัติการกิจต่าง ๆ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล คิดในทางสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อนตนเองและสังคมสูง และเติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป บุคคลเหล่านี้จะเข้าไปอยู่ในระบบเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ซึ่งถ้าระบบการศึกษาสามารถผลิตกำลังคนให้มีคุณลักษณะดังกล่าวได้การพัฒนาประเทศจะเป็นไปอย่างรวดเร็วด้วย รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยก็ได้ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาคงจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 หมวด 2 ที่ว่าด้วยแผนนโยบายการศึกษาของรัฐนั้นมีใจความว่า รัฐพึงส่งเสริมและบำรุงการศึกษาโดยถือว่าการศึกษามีความสำคัญในอันดับสูงยิ่งแห่งกิจการของรัฐ (สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี 2520: 342) และในหมวด 3 ที่เกี่ยวกับระบบการศึกษา กล่าวว่าการจัดการศึกษาในทุกระดับจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น รู้จักแก้ปัญหา รักการทำงาน และสนใจที่จะมีส่วนร่วมในภารกิจของส่วนรวมตามวิถีทางของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีระเบียบวินัย มีวัฒนธรรมและศีลธรรม รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ภายในขอบเขตแห่งกฎหมาย (สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี 2520: 348) ในการจัดการศึกษาทุกระดับนั้นในแผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้ (สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี 2520: 340-341)

1. ให้มีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย ศาสนา และหลักธรรม

2. ให้ความเข้าใจและกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศตามวิถีทางประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
3. ให้ความรับผิดชอบต่อชาติ ต่อท้องถิ่น ต่อครอบครัว และต่อตนเอง
4. ให้ความสำคัญในการเป็นคนไทยร่วมกัน และการเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ มีความรักชาติ ตระหนักในความมั่นคงปลอดภัยของชาติ และการมีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศ
5. ให้ความซื่อสัตย์และแสดงความเสมอภาค ความสุจริตและความยุติธรรม
6. ให้ความสำคัญทางจิต มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ
7. ให้ความซื่อสัตย์ มีความสามารถในการประกอบอาชีพ และการใช้จ่ายใช้สอยอย่างประหยัด ตลอดจนการร่วมมือกันประกอบกิจการและธุรกิจต่าง ๆ โดยชอบด้วยกฎหมาย
8. ให้ความสามารถในการติดต่อทำความเข้าใจและร่วมมือซึ่งกันและกัน รู้จักการแสวงหาความจริง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักแก้ปัญหาและข้อขัดแย้งด้วยสติปัญญาและโดยสันติวิธี
9. ให้ความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในวิทยาการ ศิลปะ วัฒนธรรม ชรามชาติ สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรของประเทศ

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุตามความมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้จำเป็นต้องอาศัยกลไกหลายประการ "ครู" เป็นกลไกหนึ่งในกลไกทั้งหลาย การเตรียมครูให้มีสมรรถภาพ มีวิญญาณครูจึงเป็นที่กล่าวถึงในวงการฝึกหัดครูและบรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ ๆ ด้มีความเคลื่อนไหวเพื่อหาแนวทางในการเตรียมครูที่มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา และเนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ทำให้ครูประถมศึกษาต้องเปลี่ยนบทบาท และต้องพัฒนาตนให้มีสมรรถภาพเพิ่มขึ้นเพื่อให้สามารถจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนตามจุดหมายของหลักสูตรได้

จากเหตุผลดังกล่าว หลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาการประถมศึกษา พุทธศักราช 2524 จึงเกิดขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้จัดให้มีคณะทำงานชุดหนึ่งเพื่อเขียนโครงการพัฒนาหลักสูตรชั้น โดยมุ่งปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครูประถมศึกษา โดยเฉพาะ และนับได้ว่าเป็นโครงการร่วมมือระหว่างสถาบันการฝึกหัดครูประถมศึกษาทั้งหมด เมื่อเขียนโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้วสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้เสนอขอความช่วยเหลือด้านการเงินต่อองค์การยูนิเซฟ ซึ่งองค์การยูนิเซฟก็ได้ตอบรับให้ความสนับสนุน โครงการนี้

คณะพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาการประถมศึกษา ได้ดำเนินการสร้างหลักสูตรโดยใช้ผลงานวิจัย 3 เรื่อง คือเรื่องแรก "การศึกษาความสอดคล้องของหลักสูตรการฝึกหัดครูกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521" เรื่องที่สอง "การศึกษาสมรรถวิสัย (competencies) ของครูประถมศึกษาที่ต้องการ" และเรื่องที่สาม "การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการฝึกหัดครูที่สอนในระดับประถมศึกษา" นอกจากนี้ยังได้ศึกษาวิทยานิพนธ์และผลงานวิจัยทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพครูประถมศึกษา ตลอดจนบทความเชิงปรัชญาและบทความในอศกที่กล่าวถึงสมรรถภาพของครูและลักษณะของครูดี สาเหตุที่คณะพัฒนาหลักสูตรได้ศึกษาเรื่องสมรรถภาพอย่างกว้างขวางเช่นนี้ เพราะถือว่าหลักสูตรที่กำลังพัฒนาอยู่นี้เป็นหลักสูตรที่ยึดสมรรถภาพเป็นหลัก หรือเป็น "หลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐาน" (competency - based teacher education curriculum)

การพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการไปตามหลักการพัฒนาหลักสูตร ได้จำแนกสมรรถภาพออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธี และด้านคุณลักษณะ การกำหนดงานที่ครูประถมศึกษาจะต้องปฏิบัติในแต่ละกรมการพัฒนาหลักสูตรได้กำหนดงาน 6 งาน คือ งานสอน งานกิจการนักเรียน งานแนะแนว งานธุรการ งานพัฒนาสังคม และงานพัฒนาตน เนื่องจากงานเป็นหน่วยใหญ่ จึงต้องจัดแบ่งให้เป็นระดับย่อยลงไป กล่าวคือ จากงานแบ่งลงไปเป็นหมวด เป็นกลุ่ม เป็นชุด และเป็นหน่วยความสำคัญ สำหรับหน่วยเทียบได้เท่ากับ "รายวิชา"

เมื่อคณะพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาการประถมศึกษาได้ดำเนินการร่างหลักสูตรซึ่งมีรายละเอียดต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ได้มีการประชุมปฏิบัติการเพื่อพิจารณาร่างหลักสูตรนี้ ผู้เข้าร่วมปฏิบัติการประกอบด้วยคณะพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาวิชาและในด้านการสอน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรนี้ คณะอนุกรรมการอำนวยการโครงการปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครู ทั้งนี้โดยมีจุดประสงค์เพื่อพิจารณาถ่วงถ่วงการปรับปรุงแก้ไขร่างหลักสูตรนี้ให้สมบูรณ์

ในพุทธศักราช 2524 กรมการฝึกหัดครูได้พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีของสภาการฝึกหัดครูทุกหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษาและหลักสูตรมัธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ได้ครูที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และเนื่องจากข้อจำกัดบางประการทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันกรมการฝึกหัดครูยังมีความจำเป็นต้องผลิตครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงโดยเฉพาะสายการประถมศึกษา

กรมการฝึกหัดครูจึงสร้างหลักสูตรการฝึกหัดครู ป.กศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524 ขึ้นโดยอาศัยหลักการ โครงสร้าง และจุดประสงค์ทุกประการของหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา 4 ปี และ 2 ปี สาขาวิชาการประถมศึกษา พุทธศักราช 2524 ซึ่งร่วมกันจัดทำโดยสภาการศึกษาแห่งชาติ คณะครูศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยทุกแห่งในประเทศไทย หน่วยงานทุกหน่วยที่ใช่ครู และกรมการฝึกหัดครู ดังนั้นหลักการของหลักสูตรการฝึกหัดครู ป.กศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524 จึงเป็นเช่นเดียวกับหลักสูตรข้างต้น

ในขณะที่หลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา 4 ปี และ 2 ปี สาขาวิชาการประถมศึกษา พุทธศักราช 2524 กำลังอยู่ในขั้นการทดลองใช้ คือ มีการทดลองใช้หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ที่วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ และทดลองใช้หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี ที่วิทยาลัยครูนครสวรรค์ ในปีการศึกษา 2525 ในขณะที่เดียวกันก็ได้มีการนำเอาหลักสูตรการฝึกหัดครู ป.กศ. ชั้นสูงไปใช้ในวิทยาลัยครูอื่น ๆ ผู้วิจัยคาดว่าในการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้นี้อาจจะพบกับอุปสรรคปัญหาหรือสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขหลายประการ ทั้งนี้เพราะหลักการของหลักสูตรนี้คำนึงถึงสมรรถภาพของครู เน้นถึงความสามารถของครูในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเป็นประการสำคัญ การจัดการเรียนการสอนจึงต้องกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้อย่างชัดเจน และต้องแจ้งให้นักศึกษาทราบว่าคนจะต้องมีสมรรถภาพในการเป็นครูอย่างไรบ้าง พร้อมทั้งระบุหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลสมรรถภาพในการเป็นครูให้นักศึกษาได้ทราบล่วงหน้า ในด้านการจัดประสบการณ์ให้กับนักศึกษาครูก็แตกต่างไปจากวิธีการของหลักสูตร เดิมที่ใช้อยู่เป็นอันมาก

ด้วยเหตุที่หลักสูตร ป.กศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524 ร่างขึ้นโดยอาศัยหลักการ วัตถุประสงค์ และโครงสร้างของหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา 4 ปี สาขาวิชาการประถมศึกษา พ.ศ. 2524 จึงต้องมีความสอดคล้องกัน ประกอบกับหลักสูตร ป.กศ. ชั้นสูง ร่างขึ้นอย่างกระตือรือร้นและไม่มีการทดลองใช้มาก่อน การวิเคราะห์หลักสูตร ป.กศ. ชั้นสูง จะช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนาหลักสูตร ป.กศ. ชั้นสูง ต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาหลักสูตร ป.กศ. ชั้นสูง ในเชิงวิเคราะห์โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่กำหนดในหลักสูตรการฝึกหัดครู ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524
2. เพื่อหาสมรรถภาพที่คาดหวังจากผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการฝึกหัดครู ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งวิเคราะห์หลักสูตรการฝึกหัดครู ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524 เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่กำหนดในหลักสูตร ได้แก่ การศึกษาความเหมาะสมของหลักการของหลักสูตร ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมของงานต่าง ๆ ในโครงสร้างของหลักสูตร ความสอดคล้องระหว่างหลักการของหลักสูตร กับงานต่าง ๆ ในโครงสร้างของหลักสูตร ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับหน่วย ประสพการณ์ต่าง ๆ และเพื่อหาสมรรถภาพที่คาดหวังจากผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการฝึกหัดครู ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524 จากความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
2. การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์หลักสูตร ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524 โดยใช้ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ได้แก่ หัวหน้าคณะวิชาครุศาสตร์ หัวหน้าคณะวิชาวิษยศาสตร์ หัวหน้าคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หัวหน้าภาควิชาหลักสูตร และการสอน และอาจารย์ผู้สอนหน่วยประสพการณ์ต่าง ๆ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ หมายถึง การจำแนกอย่างเป็นระบบเพื่อตรวจสอบข้อมูล ข้อสันนิษฐาน ในพื้นที่ มุ่งที่การวิเคราะห์โครงสร้างและองค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตร ป.ศ. ชั้นสูง หมายถึง หลักสูตรการฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง สายการประถมศึกษา พุทธศักราช 2524

หลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษา หมายถึง หลักสูตรปริญญาตรี ทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษา พุทธศักราช 2524

สมรรถภาพ หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นผลมาจาก ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและอุปนิสัย หรือบุคลิกภาพซึ่งเป็นผลให้เกิดความสามารถในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่พึงปรารถนาได้

โครงสร้าง หมายถึง รูปแบบหรือขอบเขตซึ่งเป็นผลจากการจัดประสพการณ์ กิจกรรม การศึกษา ให้เป็นข้อกำหนดในการดำเนินงานการศึกษา โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วย

องค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดไว้หลายอย่าง และมีความแตกต่างกันในรายละเอียด แต่มีสาระสรุปได้ว่าองค์ประกอบของโครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วย กลุ่มประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ต่าง ๆ อันมีทั้งส่วนที่บังคับ ส่วนที่ให้เลือกเรียนตามถนัด และส่วนที่ให้เลือกเรียนได้อย่างเสรี และจะต้องมีการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มประสบการณ์ หรือหน่วยประสบการณ์ นั้น ๆ ด้วย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะเกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. จะได้อะไรที่ใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครู ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524
2. จะได้อะไรที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดแผนการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของ นักศึกษาผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ตามหลักสูตรการฝึกหัดครู ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา พ.ศ. 2524

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นอาจารย์ผู้ใช้หลักสูตร ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา ในวิทยาลัยครูจำนวน 31 วิทยาลัย ประกอบด้วย หัวหน้าคณะวิชาครุศาสตร์จำนวน 31 คน หัวหน้าคณะวิชาศึกษาศาสตร์จำนวน 31 คน หัวหน้าคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำนวน 31 คน และหัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอนจำนวน 31 คน อาจารย์ผู้สอนหน่วยประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้ง 35 หน่วย จำนวน 1,085 รวมเป็นประชากรทั้งหมด จำนวน 1,209 คน

กลุ่มตัวอย่าง จะใช้ประชากรทั้งหมด จำแนกเป็นผู้บริหารการศึกษา จำนวน 124 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 1,085 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะร่วมในการวิจัยทั้งหมดจำนวน 1,209 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารการศึกษา เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักการของหลักสูตร ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมของงานต่าง ๆ ในหลักสูตร

และความสอดคล้องระหว่างงานต่าง ๆ ในโครงสร้างของหลักสูตรกับหลักการของหลักสูตร มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และคำถามแบบปลายเปิด แบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนที่ใช้หลักสูตร ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างหน่วยประสบการณ์ต่าง ๆ กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และสอบถามเกี่ยวกับสมรรถภาพที่คาดหวังจากผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และคำถามแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร แล้วส่งแบบสอบถามไปขอความร่วมมือผู้บริหารการศึกษา และอาจารย์ผู้สอน ซึ่งใช้หลักสูตร ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา ร่วมให้ข้อมูลเพื่อการวิจัย เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว จึงนำผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยมาตรวจสอบกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอน ดังต่อไปนี้

ก. แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าคณะวิชาทุกคณะ และหัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และการร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักการของหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของงานต่าง ๆ ในหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
5. ข้อมูลเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างงานต่าง ๆ ในโครงสร้างของหลักสูตรกับหลักการของหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข. แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยประสบการณ์ต่าง ๆ กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ แล้วยกถึงความสอดคล้องโดยใช้ค่าความถี่ของความถี่เห็นข้างมากเป็นเกณฑ์
3. ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถภาพที่คาดหวังจากผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร ป.ศ. ชั้นสูง สายการประถมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดลำดับชั้นของการเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย และการรวบรวมข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 กล่าวถึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ในส่วนสุดท้ายเป็นบรรณานุกรมและภาคผนวก